

tidige projekter i u-landene og en højnelse af det hjemlige oplysningsarbejde samt til en bedre vejledning af eksperter. Vi mener, at et sådant dokumentationscenter eller institut bør tillægges en selvstændig karakter, således at det ikke blot gennemfører visse af den praktiske udvikling nødvendiggjorte opgaver, men også kan tage en selvstændig forskning op.

Det er ud fra vore erfaringer af afgørende betydning, at der består en nær forbindelse mellem det udadvendte arbejde, sådan som det udfoldes i forskellige bistandsprojekter, og den hjemadvendte oplysningsvirksomhed; at bistanden udadtil ikke blot ydes kontant og effektivt, men også med forståelse af hele problemstillingens betydning for det danske folk og med en videre udbygning også af kulturelle kontakter som stedse fastholdt perspektiv. Oplysningsarbejdet herhjemme må stræbe imod at engagere så brede kredse af befolkningen som muligt i et gensidigt interessefællesskab, således at inspirationen i arbejdet såvel kommer fra den interesserede offentlighed til de nye organer som omvendt. Vi støtter derfor ganske betænkningens bemærkninger om værdien af en omfattende folkeoplysning, idet vi samtidig ønsker at fremføre, at der her er tale om en særlig dansk islæt sammenlignet med andre landes planlægning vedrørende denne sag.

I forbindelse med oplysningsvirksomheden skal vi i øvrigt anføre, at vi er af den opfattelse, at interessen for bilateralt gennemførte projekter gennem den herved udviklede forståelse af u-landenes problemer i det lange løb også vil kunne gøre den danske befolkning mere positivt indstillet over for det af De Forenede Nationer og særorganisationerne udførte arbejde og hermed styrke forståelsen af det internationale samarbejde, først og fremmest gennem FN, der selvfølgelig må være et

mål, man aldrig taber af sigte. Det gælder i det hele taget, at man skal sikre såvel øget bistand til u-landene som — for at bruge en vending af vor afdøde medarbejder Johannes Novrup — opbygning af en ny verdensorden i vore sind.

Vi nærer tillid til, at det skulle være muligt inden for det offentliges rammer at skabe en ny og værdifuld institution under forudsætning af, at der sikres denne den fornødne selvstændighed og faglige dygtighed, og at den folkelige kontakt ikke forsummes.

Skulle man imidlertid beslutte sig til at indordne de nye organer helt under de gængse administrative rammer med kun ringe råderum for det folkelige element, hvad vi ville beklage, må vi alvorligt henstille til folketingsudvalget, at man overvejer at åbne mulighed for en folkelig parallelorganisation ved siden af det departementale administrationsapparat. En sådan folkelig organisation vil kræve stærk støtte fra statens side. Vi mener imidlertid, at der her i landet er gode erfaringer med hensyn til resultaterne af stærk støtte til frie folkelige organisationers arbejde, jvf. f. eks. højskolerne og Mellemfolkeligt Samvirke.

Hvad angår Mellemfolkeligt Samvirkes fremtid, skal til slut anføres, at vi foreløbig er indstillet på at fortsætte vort arbejde. Vi erkender imidlertid, at den udvikling, der nu er i gang i henseende til statens større deltagelse i den foreliggende problemkreds omkring u-landene, og som vi selv har ønsket, og hvortil vi har medvirket til at tage initiativet, i høj grad vil berøre vort nuværende arbejde. Den endelige afklaring af Mellemfolkeligt Samvirkes fremtidige stilling vil derfor først finde sted, når vi ved, hvordan de nye organer vil blive udformet.

I ærbødighed
for MELLEMFOLKELIGT SAMVIRKE

(sign.) *Mogens Pihl*,
formand.

Til folketingsudvalget vedrørende Danmarks bistand til u-landene, folketinget, Christiansborg.